

متن پرسش

سلام خدمت استاد گرانقدر: مطلبی که در رسانه‌ها منتشر میشه می‌خواستم از نظر و دیدگاه شما تا جایی که مقدور است در این مورد مطلع شوم اشتباه محاسباتی امام جمعه لواسان چه بود؟ مهدی نصیری برکناری امام جمعه لواسان باعث شگفتی عده‌ای خصوصا جوانان عدالتخواه شد، هر چند این گونه اخبار، دیگر برای اقشار وسیعی از مردم، شگفت آور نیست، چرا که به درستی دریافته‌اند که این تناقض‌ها و عملکردهای عاری از منطق، در بسیاری از نهادهای جمهوری اسلامی به قاعده تبدیل شده است. مردم دیگر اصلا تعجب نمی‌کنند که چطور با برخی امامان جمعه متنفذ که گاه و بیگاه با طرح مطالبی، موجب وهن دین و نظام می‌شوند و موجی رسانه‌ای ایجاد می‌کنند برخوردی صورت نمی‌گیرد اما امام جمعه‌ای که به وظیفه امر به معروف و نهی از منکر خود درباره مفسدان اقتصادی در حوزه امامت جمعه خود عمل کرده است، کنار گذاشته می‌شود تا مایه عبرت امامان جمعه دیگر شود و آنها حد و مرز خود را بشناسند. به خاطر می‌آورم که در اوایل دهه هشتاد یکی از جوانان دانشجوی عدالتخواه به سراغ من که در دهه هفتاد در نشریه صبح به طور جدی و پیگیر به مفاصد و تخلفات اقتصادی می‌پرداختم، آمد و از من خواست که به او در مورد فعالیت‌های عدالتخواهانه مشورت بدهم اما او در کمال تعجب با مخالفت صریح من مواجه شد. به او گفته بودم هرگز ورود به این عرصه را به شما و هیچ جوان دیگر توصیه نمی‌کنم چرا که در این مسیر با ناکامی‌ها و تناقضهایی مواجه می‌شوید که شما را نسبت به نظام و حکومت دینی مساله دار خواهد کرد بدون آن که به نتایج ملموسی برسید. اگر امام جمعه لواسان هم با من مشورت می‌کرد، انتهای این مسیر را به او می‌گفتم و برای او توضیح می‌دادم که نظام، عزم، اراده و جدیت لازم و کافی را در امر عدالتخواهی و مبارزه با مفسدان کلان و متنفذ اقتصادی از سال ۷۰ به این سو که زاویه فساد و رانت‌خواری و بریز و بپاش کم کم باز شد، نداشته و اگر شعارها و رهنمودهایی در باب عدالت و مبارزه با مفاصد مطرح می‌شود بخش مهم آن ناظر به درست کردن ویتترین نظام است و نه مبارزه قاطع و فراجناحی با فساد. یکی از عوامل این تعلل و کوتاهی و ناتوانی نظام در برخورد با فساد گسترده اقتصادی که ایران را در یکی از بالاترین رتبه‌های جهانی فساد قرار داده، آلوده بودن افرادی از هر دو جناح در سه دهه اخیر بوده که باعث توافق نانوخته‌ای بین آنان در کوتاه آمدن در مبارزه بوده است اگر چه در یک دهه و نیم اخیر پای برخی افراد وابسته به نهادهای انقلابی و انتصابی به این گرداب هائل باز شده و دورنمای مبارزه بدون تبعیض با فساد را بیش از پیش تاریک کرده است. در چنین شرایطی طبیعی است که نهادهای بالادستی مسئول، به هیچ کس اجازه فراتر رفتن از یک چارچوب و حد و مرز مشخصی را در عرصه

عدالتخواهی و فسادستیزی ندهند و راه او را با عزل یا تهدید و یا حتی محاکمه به ادله ای عجیب مثلا وجود یک کامنت توهین آمیز در پای نوشته یک عدالتخواه، سد کنند. بنا بر این لازم است همه افراد به خصوص جوانان آرمانخواهی که سودای عدالتخواهی و مبارزه با فساد مالی و اقتصادی را در جمهوری اسلامی دارند بدانند که باید باده این دو آرمان را به اندازه ای بنوشند که موجب حساسیت، رنجش و احساس خطر بالادستی ها نشده و عمدتا مایه ویتترین آرایبی نظام باشند و الا بهتر است از چنین اندیشه و آرمانی دست بکشند و به دین و دنیای خود بپردازند. به قول حافظ شیرین سخن: صوفی ار باده به اندازه خورد نوشش باد ورنه اندیشه این کار فراموشش باد!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. به نظر بنده نباید به راحتی از شخصیت حاج آقا علی اکبری و اعتمادی که به ایشان باید داشت در مورد تصمیمی که گرفته شده؛ عبور کرد. ۲. موضوع عدالتخواهی باید در بستری بس عمیق تر انجام گیرد تا سنت های اصیل پایه گذاری شود به همان معنایی که نباید برای آباد کردن دهی، شهری را خراب کرد. تجربه ی سال های گذشته بنده آن است که با عمق دادن به روحیه جامعه و گشوده شدن جهان معنوی در کنار جهان مادی به آن نوع عدالتخواهی که مورد نظر اسلام است می توان رسید. ۳. روح نظام به سوی حضور در وجدان عمومی مردم است و هرچه بیشتر حساسیت ها را در کیفی کردن زندگی ها قرار دهیم، خود به خود حقارت طلب دنیا بیشتر روشن می شود و این، کار اساسی است و البته آری! باید قوانین طوری باشد که اهل دنیا نتوانند از آن استفاده کنند. ای کاش امام جمعه محترم لواسان با حکمت بیشتری کارهای عدالتخواهی را جلو می بردند. عنایت داشته باشید که حرکت عدالت خواهانه اگر با عمق معرفتی و توجه به نظام تکوینی عالم انجام نشود، آن چنان سطحی می گردد که جریان عدالتخواهی را در مقابل کلیت نظام می برد. موفق باشید